

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 10—16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2025

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 22-34 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία 6.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο <u>στα Άγγληκά</u>
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall 5.30 μμ — Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΤΡΙΤΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	5.30 μμ — Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	5.30 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΠΤΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	5.00 μμ— Έσπερινός Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ★ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή — Α' Κορ. 4: 9-16 Έυαγγέλιο— Ματθ. 17: 14-23

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Ή Παναγία δίνει διέξοδο

Ό Ν. Ντραμουντανός διηγείται μία θαυμαστή έμπειρία του άπό τόν πόλεμο τοῦ '40:

«Ό λόχος μας πήρε διαταγή νά καταλάβει ένα προ-χωρημένο ὕψωμα για προγεφύρωμα. Στήσαμε ταμπούρι μέσα στά βράχια. Μόλις τακτοποιηθήκαμε, άρχι-σε νά πέφτει πυκνό χιόνι. Έπεφτε αδιάκοπα δύο μερόνυχτα κι έφτασε σέ πολλά μέρη τὰ δύο μέτρα. Άπο-κλειστήκαμε άπό τήν έπιμελητεία. Καθένας είχε τροφές στό σακκιδιό του για μία ήμερα. Άπό τήν πείνα και τὸ κρύο δέν λάβαμε πρόνοια «διά τήν αύριον» και τίς κα-ταβροχθίσαμε.

Άπό κεί και πέρα άρχισε τὸ μαρτύριο. Τή δίψα μας τή σβήναμε με τὸ χιόνι, αλλά ή πείνα μάς θέριζε. Πε-ράσαμε έτσι πέντε μερόνυχτα. Σκελετωθήκαμε. Τὸ ήθι-κό μας τὸ διατηρούσαμε άκμαίο, αλλά ή φύση έχει και τὰ όριά της. Μερικοί ὑπέκυψαν. Τὸ ἴδιο τέλος περιμέ-ναμε όλοι«ὑπέρ πίστεως και πατρίδος».

Τότε μία έμπνευση τοῦ λοχαγοῦ μας έκανε τὸ θαῦμα! Έβγαλε άπ' τόν κόρφο του μία χάρτινη εικόνα τῆς Παναγίας, τήν έστησε στό ψήλωμα και μάς κάλεσε γύ-ρω του:

— Παλληκάρια μου! εἶπε. Στήν κρίσιμη αὐτή περίσταση ένα θαῦμα μόνο μπορεί νά μάς σώσει. Γονατίστε, παρακαλέστε τήν Παναγία, τή μητέρα τοῦ Θεαν-θρώπου, νά μάς βοηθήσει!

Πέσαμε στά γόνατα, ὑψώσαμε τὰ χέρια, παρακαλεσαμε θερμά. Δέν προλάβουμε νά σηκωθοῦμε κι άκούσαμε κουδούνια. Παραξενευτήκαμε και πιάσαμε τὰ ό-πλα. Πήραμε θέση «έπί σκοπόν».

...../

Δέν πέρασε ένα λεπτό και βλέπουμε ένα πελώριο μουλάρι νά πλησιάζει κατάφορτο. Ανασκιρτήσαμε! Ζώο χωρίς οδηγό νά περνά τὸ βουνό, μ' ένα μέτρο χιόνι — τὸ λιγώτερο — ἦταν ἐντελῶς ἀφύσικο. Καταλα-βαμε: Τὸ ὀδηγοῦσε ἡ Κυρία Θεοτόκος. Τὴν εὐχαρι-στήσαμε ὅλοι μαζί ψάλλοντας σιγανά, μὰ ὁλόκαρδα, τὸ «Τῆ ὑπερμάχῳ» καὶ ἄλλους ὕμνους τῆς. Τὸ ζῶο εἶχε πάνω του μία ὁλοκλήρη ἐπιμελητεία ἀπὸ τρόφιμα: κου-ραμάνες, τυριά, κονσέρβες, κονιάκ καὶ ἄλλα.

Πολλὲς κι ἀπίστευτες κακουχίες πέρασα στὸν πολε-μο. Ἀλλ' αὐτὴ μοῦ μένει ἀξέχαστη, γιατί δέν εἶχε διε-ξοδο. Τὴν ἔδωσε ὁμῶς ἡ Παναγία»

Πηγή:<https://www.isagiastriados.com>

Ἡ πανσεβάσμια κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Γέροντας Φιλόθεος Ζερβάκος

Ὅταν ο πατριάρχης Ἰακώβ, αναχωρώντας ἀπὸ τὴ πατρικὴ εστία, ἐξαιτίας τῆς κατ' αὐτοῦ ἀπειλῆς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ησαΐ, ἐφθάσε κοντά στὴ δύση τοῦ ἡλίου σὲ ἔρημο τόπο, πήρε ἕναν λίθο, τὸν ἔβαλε κάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ καὶ κοιμήθηκε. Εἶδε τότε σκάλα στηριγμένη στὴ γῆ, τῆς ὁποίας ἡ κεφαλὴ ἐφθανε στὸν οὐρανὸ καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν σὲ αὐτήν, ὁ δὲ Κύριος στηριζόταν πάνω τῆς... Ὅταν σηκώθηκε ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τὸν ὕπνο, εἶπε: «Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (Γεν. 28:17).

Ἡ σκάλα ἐκείνη ἡ μυστικὴ ἦταν τύπος καὶ εἰκόνα τῆς νοητῆς κλίμακας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Αἰιπαρθένου Μαρίας, τῆς ὁποίας τὴν σεβάσμια Κοίμησις περιχαρῶς εορτάζουμε.

Μετά τὴν παράβαση καὶ παρακοή τῶν πρωτοπλάστων, μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς δὲν υπήρχε καμία ἐπικοινωνία. Πεθαίνοντας οἱ ἄνθρωποι μετέβαιναν στὸν Ἀδὴ. Πέρασαν περίπου πέντε χιλιάδες ἔτη καὶ δὲν βρισκόταν μέσον γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἡ γῆ με τὸν οὐρανὸ, ὁ ἄνθρωπος με τὸν Θεό. Υπῆρχε τείχος. Υπῆρχε φραγμὸς ἀδιάρρηκτος. Βρέθηκε, τέλος, τὸ μέσον ποῦ χάλασε τὸν μεσότοιχο, διέρρηξε τὸν φραγμὸ, κατέβασε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς τὸν Θεό, ἀνέβασε τὸν ἄνθρωπο στὸν οὐρανὸ, ἔνωσε τὰ ἐπίγεια με τὰ ἐπουράνια καὶ ἐγένε ἐύκολη ἡ διάβασις καὶ ἡ ἀνάβασις τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴ γῆ στὰ οὐράνια. Ὅλα, ὅλα αὐτὰ γνωρίζετε, ἀγαπητοί μου, ποίος τὰ ἐπετέλεσε; Ἡ πανύμνητη Παρθένος ποῦ εορτάζουμε σήμερα!

Ὁ μεγαλεῖα, μεγαλεῖα τῆς Παρθένου! Τα μεγαλεῖα σου, Παρθένε, ποίος θὰ τὰ διηγηθεῖ! Ἀν ἐκεῖνος ὁ οὐρανόπεμπτος ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ποῦ υπηρέτησε στὸ μέγα αὐτὸ μυστήριον, ἐξεπλάγη ἀπὸ θαυμασμό, πῶς εμεῖς οἱ ταλαίπωροι, υλικοὶ καὶ χοϊκοὶ νὰ μὴν ἐλθoυμε σὲ ἀπορία καὶ ἐκστασι; Ἀλλὰ ἀς παραλείψουμε τὰ τοῦ ὕψους τοῦ μυστηρίου, καὶ ἀς στραφoυμε στὸ ζήτημα τῆς σωτηρίας. Στὸ πῶς δηλαδὴ θὰ σωθoυμε καὶ πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ ἀνεβoυμε στὸν οὐρανὸ μέσω τῆς νοητῆς κλίμακας, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὅσοι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐπιθυμεῖτε νὰ ἀνεβείτε ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανὸ, νὰ γίνετε πολῖτες τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλήμ, συμπολίτες τῶν Ἀγγέλων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, υἱοὶ Θεοῦ καὶ θεοὶ κατὰ χάριν, ἐλάτε καὶ ἀκούστε. Στρέψετε τὰ αὐτιά τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ προσέξτε τοὺς λόγους μου, τοῦ ἐλαχίστου καὶ εὐτελοῦς. Σας μιλῶ με ἀγάπη καὶ ἀλήθεια καὶ με συγκίνηση καρδιάς. Σας λέω με πλήρη πεποίθησις ὅτι δὲν θὰ βρεῖτε ἄλλο μέσον οὔτε εὐκολότερο οὔτε ἀσφαλέστερο νὰ ἀνεβείτε στοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ αὐτὴ τὴ νοητὴ κλίμακα, τὴν Παναγία Παρθένο καὶ Θεοτόκο Μαρῖα.

Κανεῖς ἀς μὴ διστάσει. Κανεῖς ἀς μὴ δειλιάσει. Κανεῖς ἀς μὴν ἀμφιβάλλει. Καὶ ἀν κανεῖς εἶναι βεβαρημένος καὶ βαρυφορτωμένος ἀπὸ πολλὰ καὶ ποικίλες ἀμαρτίες, ἀς γίνῃ πρόθυμος, ἀς ἔχει θάρρος, ἀς μὴν ἀπελπίζεται.

Ἀλλὰ πῶς καὶ με ποῖον τρόπο εἶναι δυνατόν νὰ ἀνεβoυμε ἀπὸ τὴ γῆ στοὺς οὐρανοὺς; Τόσο ὕψος! Αὐτὸ εἶναι κόπος, κίνδυνος, φόβος. Αὐτὸ κι ἐγὼ τὸ ὁμολογῶ, ὅτι εἶναι κόπος καὶ πόνος, ἀλλὰ ὑπάρχει μέσον εὐκόλο, ἡ Παναγία Παρθένος, ἡ νοητὴ κλίμακα, μέσω τῆς ὁποίας θὰ ἀνέλθoυμε στοὺς οὐρανοὺς.

Ὅσοι πιστεύετε στὸν Θεό, πιστεύετε ὅτι ὑπάρχει μέλλουσα κρίσις καὶ ἀνταπόδοσις καὶ ὅτι «οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες ἀπελεύσονται εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (Ἰω. 5:29), καὶ γι' αὐτὸ ζεῖτε ἐνάρετη ζωὴ, γιὰ νὰ ἀξιωθεῖτε τῆς οὐρανόου βασιλείας, μὴ λησμονεῖτε, ἀλλὰ πάντοτε, στὸ στάδιον τῆς παρούσας ζωῆς, νὰ ἐπικαλεσθε τὴν Θεοτόκο, διότι αὐτὴ με τὴ μεσιτεία τῆς μπορεῖ νὰ σας εἰσαγάγῃ στοὺς οὐρανοὺς.

Ὅσοι εἰστε ἀμαρτωλοί, ἀπορρίψτε με εἰλικρινῇ καὶ καθαρῇ μετάνοιᾳ καὶ ἐξομολόγησις τὰς ἀμαρτίες καὶ ἐπικαλεσθε με ὅλη σας τὴν ψυχὴ τὴ Θεοτόκο, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀνεβείτε στοὺς οὐρανοὺς. Δὲν βρίσκεται ἄλλο μέσον νὰ σας βοηθήσῃ περισσότερο ἀπὸ τὴν Παναγία. «Πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς ευμένειαν Δεσπότης».

Αὕτη εἶναι ἡ πρόξενος τῆς σωτηρίας μας. Αὕτη κατέρριψε τὸν μεσότοιχο τῆς μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ ἐχθρας. Αὕτη συμφιλώσε ἐμὰς με τὸν Θεό καὶ μας ἀπάλλαξε ἀπὸ τὴν αἰώνια καταδίκη καὶ μας προξένησε τὴν ἀφθαρσίαν. Αὕτη εἶναι ἡ γέφυρα ἡ μετάγουσα πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἡ κλίμακα ποῦ μας ἀνεβάζει στοὺς οὐρανοὺς καὶ ἡ ολκὰς (τὸ πλοῖο) ποῦ μας ὀδηγεῖ στὸ ἀκύμαντο λιμάνι τοῦ Παραδείσου. Αὕτη εἶναι τῶν ἀμαρτωλῶν ἡ σωτηρία καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁ γλυκασμός. Ὁ ἱατρός τῶν νοσοῦντων καὶ ἡ τροφὴ τῶν πεινῶντων. Τῶν πονεμένων ὁ πλοῦτος καὶ τῶν τυφλῶν ἡ βακτηρία. Τῶν ἀδικουμένων προστάτης καὶ τῶν ξένων ἡ παράκλησις.

Καὶ τι νὰ πω; Στοὺς πάντες εἶναι τὰ πάντα ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ μητέρα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν. Ὅλοι ὅσοι βρισκόμαστε σὲ θλίψεις, συμφορὰς καὶ ἀνάγκες πρὸς αὐτὴν καταφεύγoυμε, καὶ ὅλοι ὅσοι με πίστη προστρέχoυμε, τὰ αἰτήματα λαμβάνoυμε. «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατησχυμένος ἀπὸ σου ἐκπορεύεται, ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε...».

Ὅσοι ὁμῶς εἶναι ἀπίστοι, ὅσοι εἶναι βλάσφημοι καὶ υβριστὲς τῆς Θεοτόκου, ὅχι μόνον τὰ αἰτήματά τους δὲν λαμβάνoυν, ἀλλὰ θὰ ἔχoυν καὶ ἀντίδικη τὴν Παναγία, ἐὰν δὲν σπεύσουν νὰ μετανοήσουν.

Ἀς σπεύσουμε, ἀγαπητοί φιλόχριστοι, με τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ἐξομολόγησις νὰ καθαρίσουμε τὸν εαυτὸ μας ἀπὸ κάθε ἀμαρτία, πρὶν ἐλθεῖ ἡ ὥρα καὶ ἡ στιγμὴ τοῦ θανάτου. Ἀς ἐπικαλοῦμαστε πάντοτε τὴν Παναγία, γέροντες, νέοι, γυναῖκες, παιδιὰ. Ὅλοι στὸ στόμα μας ἀς ἔχoυμε τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας. Τὸ πρῶτὸν ὅταν σηκωνόμαστε, τὸ βράδυ ὅταν πρόκειται νὰ ἀναπαυθoυμε, τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας, τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Του ἀς μὴ λείπῃ ἀπὸ τὸ στόμα μας. Καὶ ὅταν εἴμαστε υγιεῖς καὶ ὅταν ἀσθενεῖς καὶ ὅταν ψυχωραγοῦμε, ἀς ἐκπνεύσουμε με τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας καὶ τοῦ Ἰησοῦ στὸ στόμα, γιὰ νὰ δοξασθoυμε μαζί τους στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

(Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Ὁσιος Φιλόθεος τῆς Πάρου» 29, Ἐκδ. Ὁρθόδοξος Κυψέλη, σελ. 67.)